

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 december 2019 met nummer RvVb-S-1920-0382
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0971-SA

Verzoekende partijen 1. de heer **Adelin ROGGE**
 2. de heer **Roland L'HOEST**
 3. de heer **Pieter D'HAENE**
 4. mevrouw **Anita DEWULF**
 5. de heer **Luc MESTDAGH**
 6. de heer **Vincent POLLET**

vertegenwoordigd door advocaat Isabelle LARMUSEAU, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

Verwerende partij de provincie **OOST-VLAANDEREN**
 vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad

Tussenkomen de partij de heer **Nick ALLY**

 vertegenwoordigd door advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH, met
 woonplaatskeuze op het kantoor te 9230 Wetteren, Wegvoeringstraat
 41

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 augustus 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 juni 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 27 december 2018 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomen de partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden op proef verleend voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij op het perceel gelegen te Deinze, Oude Heirweg 15, met als kadastrale omschrijving Deinze, afdeling 2, sectie B, nummer 1H2.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

1.
De tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 24 september 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomen de partij met een beschikking van 18 oktober 2019 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient een nota over de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 12 november 2019.

Advocaat Isabelle LARMUSEAU voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Fabienne VANDERSTRAETEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH voert het woord voor de tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 23 augustus 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij voor 4.000 legkippen.

De aanvraag kent een historiek. De verwerende partij verleent op 19 mei 2000 een milieuvergunning aan de heer Luc Ally voor de hernieuwing, uitbreiding en wijziging van een gemengd veeteeltbedrijf voor 40.100 legkippen en 35 runderen voor een termijn van 20 jaar. Op 25 september 2008 neemt de verwerende partij akte van de mededeling door de heer Luc Ally van kleine verandering van deze vergunning door de vermindering van het aantal legkippen met 200 tot 39.900 stuks, met behoud van de vervaldag van de basisvergunning op 19 mei 2020. Op 14 september 2014 neemt de verwerende partij akte van de melding van overdracht van deze vergunningen door de heer Luc Ally aan de tussenkomende partij, waarbij wordt overwogen dat *“deze milieuvergunningen niet vervallen zijn en bijgevolg de geldende globaal vergunde toestand van de inrichting omvatten”*.

De aanvraag omvat derhalve de vermindering van het aantal legkippen volgens de milieuvergunning voor de inrichting met 35.500 tot 4.000 stuks en de stopzetting van het houden van 35 runderen.

2.

Het perceel ligt volgens het gewestplan ‘Oudenaarde’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 augustus 2018 tot en met 28 september 2018, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 27 december 2018 een omgevingsvergunning, waarbij het zich aansluit bij het advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar:

“ ...

m) Resultaten openbaar onderzoek ...

Er zouden sinds 2006 geen kippen meer gehouden zijn in de Oude Heirweg 15.

Om de bezetting tijdens de voorgaande jaren na te gaan, werd navraag gedaan bij de Mestbank. Wegens privacy kon de Mestbank echter geen cijfers bezorgen van de mestaangifte van de voorbije jaren. Dhr. Luc Ally wilde geen toestemming geven aan de mestbank om deze cijfers aan de stad Deinze te bezorgen. Dhr. Luc Ally heeft wel via e-mail een overzicht bezorgd van de aangegeven dieren. Hieruit blijkt dat er vijf jaar (2011 t.e.m. 2015) geen kippen gehouden werden in de Oude Heirweg, enkel een beperkt aantal runderen. Sinds 2016 is opnieuw een aantal kippen aangegeven, zij het veel minder (in 2017 waren het er 1.000) dan de vergunde 39.900. Als deze gegevens correct zijn, is er max. 5 jaar geen kippen gehouden. Er zijn echter geen officiële cijfers van de mestbank om dit te bevestigen.

... ”

Conclusie advies omgevingsambtenaar

Gelet op de onmiddellijke nabijheid van verschillende woningen, de inplanting van de stallen ten opzichte van deze woningen, de ontvangen bezwaarschriften, de beschikbare informatie en onduidelijkheid over de bezetting de voorbije jaren, is er onvoldoende garantie dat de hinder en de effecten op mens en milieu, veroorzaakt door het aangevraagde project, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt. Bovendien was het de bedoeling dat door de nieuwe exploitatie in Nazareth het bedrijf van Luc Ally in Deinze volledig geherlokaliseerd zou worden naar Nazareth. Met deze aanvraag wordt daar dus op teruggekomen.

... ”

4.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 11 februari 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij argumenteert onder meer dat de inrichting tussen 2012 en 2016 werd gebruikt “als een quarantaine/herstelstal” voor “zwakke en hulpondersteunende ‘uitgevallen’ kippen” van de site van de heer Luc Ally in Nazareth, zodat er “sinds 2012 tot 2016 maandelijks dan ook 200-350 kippen aanwezig waren”, waarbij echter “alle kippen werden aangegeven op de aangifte van de site Nazareth nu de kippen van die site afkomstig waren”.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 14 mei 2019 ongunstig, waarbij het verwijst naar de motieven in haar weigeringsbeslissing.

Het departement Omgeving, Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning– en Projecten (hierna: AGOP) adviseert op 14 mei 2019 voorwaardelijk gunstig voor een omgevingsvergunning op proef voor twee jaar.

De provinciale deskundige milieu adviseert op 17 mei 2019 ongunstig.

Na de hoorzitting van 21 mei 2019 adviseert de provinciale omgevingsvergunningscommissie op 27 mei 2019 voorwaardelijk gunstig voor een omgevingsvergunning op proef voor één jaar, waarbij de voorzitter overweegt dat “een proefvergunning van één jaar inderdaad op hetzelfde neerkomt omdat de exploitant nog één jaar vergund is”.

De verwerende partij verklaart het beroep op 13 juni 2019 deels gegrond en verleent een omgevingsvergunning op proef:

“ ...

Omschrijving bedrijf

... De inrichting is thans vergund voor het houden van 40.100 legkippen en 35 runderen. ...

Omschrijving project

... De verandering betreft in hoofdzaak het verminderen van het aantal legkippen naar 4000 dieren en het niet langer houden van runderen. ... De exploitant beschikt over een milieuvergunning die nog geldig is tot en met 19 mei 2020. ...

...

Milieuhygiënische aspecten

- Afstands- en verbodsbepalingen

Het betreft een bestaande en vergunde pluimveehouderij. De afname van 39.900 leghennen naar 4000 stuks betreft geen uitbreiding. Daarom ... zijn de afstand- en verbodsbepalingen niet van toepassing.

- Afvalstoffen - hygiëne

... Het is onduidelijk op welke wijze de kadavers worden bewaard op de inrichting.

Bij het plaatsbezoek op de inrichting op 12 mei 2019 werd door de provinciale milieudeskundige vastgesteld dat in de niet meer gebruikte gebouwen (op het plan aangeduid als berging en loodsen) heel wat in onbruik geraakte materialen en afval, ook graangewassen ed. rondslingerden. De onbebouwde delen tussen de stallen waren overwoekerd door planten en ontoegankelijk. Hierdoor kon stal 2 niet worden bereikt.

De in gebruik zijnde delen van de gebouwen waarin de dieren zelf zijn ondergebracht, zijn in staat van slecht onderhoud. Het gedeelte waar de eieren worden opgevangen was ook niet ordentelijk, zo stond er bv. een open emmer met gebroken eieren (wat een ideaal lokmiddel voor ongedierte is) en lag de vloer bezaaid met pluimen en allerlei materiaal. ...

Er werden in de procedure door meerdere omwonenden bezwaren geuit over geur, vliegen, ongedierte (waaronder ratten) in de omgeving. Het Collegebesluit van 27 december 2018 stelt hierbij terecht dat naast het aantal dieren, het soort dieren en het type stalsysteem, voornamelijk de algemene hygiëne bij de bedrijfsvoering een bepalende factor voor de hoeveelheid hinder is. Op basis van de vaststellingen kan niet worden gesteld dat de inrichting ordentelijk en hygiënisch wordt geëxploiteerd; er zijn voldoende aanwijzingen dat de bezwaren/vrees van omwonenden voor overlast door de exploitatie gegrond zijn.

Om die redenen is het aangewezen de vergunning te verlenen voor een proeftermijn van één jaar. Binnen die termijn dient te worden aangetoond dat de inrichting zich in hygiënische en goede staat van onderhoud bevindt.

....

- Lucht

GEUR: ... De stallen waarin nog dieren (zullen) worden gehouden zijn zo ver mogelijk van de woningen ingericht. ... Potentiële geuremissies zijn afkomstig van de stallucht (4.000 legkippen) en de geproduceerde kippenmest. Het voorgestelde aantal dieren en het stallen ervan is echter niet meer vergelijkbaar met de situatie zoals deze eerder vergund was ... De aanvraag betreft nog 2 stallen met een totale oppervlakte van ca. 600 m² voor 4.000 dieren. De verluchting en ook de emissies zullen dus zeker niet zo intensief zijn als voor wat betreft de eerdere exploitatie. Alle verluchting wordt aan de achterzijde van de stallen voorzien, weg van de bewoning.

Tijdens het plaatsbezoek op 13 mei 2019 van de provinciale deskundige milieu werd er geen geurhinder waargenomen. Ten tijde van het plaatsbezoek waren er enkel kippen aanwezig in stal 1. Stal 2 was ontoegankelijk doordat de voorziene toegangsweg verwilderd is en versperd door allerlei materialen. De ventilatie zelf kon eveneens niet worden bekeken gezien deze niet bereikbaar was.

...

STOF: De voornaamste stofbron voorkomend op een landbouwbedrijf is emissielucht van de stallen. Het stof dat uit de stallen geëmitteerd wordt, bestaat voornamelijk uit huid-, mest-, voer- en strooiseldeeltjes die met de ventilatielucht uit de stallen wordt geblazen. Deze stofuitstoot wordt beschouwd als een permanente bron waarbij de stofconcentratie (in) functie is van het ventilatiedebiet. ... De ventilatie zelf kon niet worden bekeken gezien deze niet bereikbaar was.

...

- Visueel

Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 13 mei 2019 kon vastgesteld worden dat het bedrijf niet op een nette manier wordt uitgebaat. Zo zijn verschillende delen van de inrichting in staat van verval en/of ontoegankelijk door wildgroei en/of de opslag van materialen.

Brandveiligheid

... De huidige staat van de exploitatie is ontoelaatbaar zowel op het vlak van bedrijfshygiëne als op het vlak van brandveiligheid. Zo ligt er allerlei (brandbaar) materiaal op en naast de mazouttank. Eveneens is het achterste deel van het terrein ontoegankelijk doordat de doorgang versperd wordt door wildgroei en allerlei materiaal. Zo kan de aangevraagde tweede stalling waar 1000 kippen zouden worden gehouden niet worden bereikt. Er dient binnen de proeftermijn te worden aangetoond dat de staat van de exploitatie voldoet aan de voorwaarden inzake bedrijfshygiëne en brandveiligheid.

...

Bespreking bezwaren openbaar onderzoek

- Het bedrijf van dhr. Luc Ally zou geherlokaliseerd zijn naar Nazareth

... Het gaat hier om een vergund en gewestplanconform bedrijf, waarvoor men tijdig een hernieuwing indiende. ...

- De mestopslag zou geurhinder en vliegenhinder veroorzaken

... Op voorwaarde dat het bedrijf een hoge graad van netheid nastreeft, kan geurhinder en vliegenhinder beperkt worden. Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale deskundige milieu van 13 mei 2019 kon worden vastgesteld dat de inrichting niet op een ordentelijke en hygiënische wijze wordt geëxploiteerd. Grote delen van het bedrijf zijn ontoegankelijk door wildgroei van planten en/of opslag van allerlei materialen. De delen waar de dieren werden ondergebracht bevinden zich niet in goede staat van onderhoud. Om die reden wordt een proefvergunning verleend. Binnen de proeftermijn dient te worden aangetoond dat de staat van de exploitatie voldoet aan de voorwaarden inzake bedrijfshygiëne en brandveiligheid.

- Men vreest (opnieuw) overlast van ratten door het bedrijf.

Dit bezwaar is wellicht gegrond. Het is een verplichting voor het bedrijf om een hoge graad van netheid na te streven en pestorganismen te bestrijden. Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale deskundige milieu van 13 mei 2019 kon worden vastgesteld dat de inrichting niet op een ordentelijke en hygiënische wijze wordt geëxploiteerd. ...

- Men vreest stofhinder.

Hiervoor wordt verwezen naar het aspect stof bij de bespreking van de milieuhygiënische aspecten.

- Er zouden sinds 2006 geen kippen meer gehouden zijn in de Oude Heirweg 15.

In 2017 werd de exploitatie nog overgenomen door de heer Nick Ally. Dit bezwaar is ongegrond gezien er niet ontegensprekelijk kan bewezen worden dat de exploitatie niet meer in gebruik was. Zo zijn er geen officiële vaststellingen gedaan door de bevoegde ambtenaar, noch door de inspectiediensten.

Bespreking beroepschrift

- ... De inrichting heeft nooit een ononderbroken periode van uitbating gehad van meer dan 2 jaar

Dit beroepsargument wordt bijgetreden. Volgens de gegevens die werden aangereikt door de exploitant zouden er tussen 2012 en 2016 maandelijks 200-350 kippen aanwezig geweest zijn op de exploitatie. Gezien de stallen dus continu in gebruik zijn geweest, desalniettemin met minder dieren dan vergund, is de huidige vergunning niet vervallen en nog steeds geldig.

- De inplanting van de stallen ten opzichte van de woningen zou een reden van weigering zijn terwijl het om bestaande en vergunde stallen gaat ...

Dit beroepsargument wordt bijgetreden. Het gaat hier inderdaad om een hernieuwing van reeds vergunde exploitatie in vergunde gebouwen. ...

Conclusie

Het gevraagde project is, mits het naleven van de voorwaarden inzake bedrijfshygiëne en brandveiligheid, milieuhygiënisch, stedenbouwkundig en planologisch verenigbaar met de onmiddellijke omgeving; bijgevolg kan de gevraagde vergunning worden verleend voor een

proeftermijn van één jaar. Binnen de proeftermijn dient te worden aangetoond dat de staat van de exploitatie voldoet aan de voorwaarden inzake bedrijfshygiëne en brandveiligheid.

3. Besluit

Artikel 1. Het ... beroep wordt ingewilligd ...

Artikel 2. ... wordt de vergunning op proef verleend ... voor de volgende ingedeelde inrichtingen of activiteiten (IIOA):

Het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij, omvattende:

- de hernieuwing van:*
 - de vergunning verleend door de bestendige deputatie van 19 mei 2000 en volgende;*
- de wijziging door:*
 - het stopzetten van de rundveehouderij;*
 - het verminderen van de pluimveestapel met 39.900 kippen (tot een totaal van 4000 kippen);*
- de uitbreiding met/van:*
 - het houden van 4000 legkippen; ...*

Artikel 3. De vergunning voor de IIOA, vermeld onder artikel 2, wordt verleend voor een termijn van één jaar op proef vanaf de datum van dit besluit.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat de door hen gevreesde nadelige gevolgen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vooreerst blijken *“uit elk van de in het kader van de vergunningsprocedure tussengekomen adviezen en besluiten, waarin de hinder in (hun) hoofde, zoals ook vastgesteld bij het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige en AGOP-Milieu, bijzonder gedetailleerd wordt omschreven”,* zodat *“een onmiddellijke beslissing wenselijk is omwille van de door de overheid zelf aangevoerde, nadelige gevolgen in (hun) hoofde”*. Zij stellen dat deze nadelige gevolgen *“zich sinds het bestreden besluit verder aan het manifesteren zijn, nog veel uitgesprokener dan wat reeds ‘in de kiem’ vaststelbaar was ten tijde van het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige en AGOP-Milieu op 13 en 10 mei 2019”,* waarbij zij met name wijzen

op hinder door vliegen en geur. Zij merken op dat deze nadelige gevolgen zich niet zouden manifesteren indien de tussenkomende partij zich beroept op de milieuvergunningen van 2000 en 2008, gezien deze zijn vervallen.

2.

De verwerende partij betwist de hoogdringendheid, omdat *“er onvoldoende concrete elementen worden aangehaald om de schorsing van de vergunning te verantwoorden”*. Zij stelt dat de verzoekende partijen *“voornamelijk in het algemeen verwijzen naar de opmerkingen die door de provinciale milieudeskundige en AGOP-Milieu werden gemaakt”* maar dat zij *“nalaten de hoogdringendheid aan te tonen”*, gezien *“als enige concrete hinder de toenemende vliegen en (warme) geurwalmen worden aangehaald”*, terwijl er *“tijdens het plaatsbezoek van de provinciale deskundige op 13 mei 2019 geen geurhinder werd vastgesteld”*. Zij wijzen op de vaststelling dat er in de bestreden beslissing *“afdoende voorwaarden werden opgelegd om hinder voor de omwonenden tot het aanvaardbare te beperken”*.

3.

De tussenkomende partij betwist de hoogdringendheid, omdat de verzoekende partijen niet met voldoende *“feitelijke en concrete elementen”* aantonen dat zij hinder ondervinden ‘ingevolge de bestreden beslissing’. Zij benadrukt dat de inrichting *“steeds en ononderbroken”* is geëxploiteerd en er dus steeds kippen aanwezig zijn geweest, terwijl de verzoekende partijen het tegendeel niet bewijzen. Zij stelt dat er met name *“sinds 2012 tot 2016 maandelijks 200 - 350 kippen aanwezig waren”*, waarbij de inrichting werd gebruikt *“als een quarantaine/herstelstal”* voor *“zwakke en hulpondersteunende ‘uitgevallen’ kippen”* van de inrichting van de vorige vergunninghouder, de heer Luc Ally, in Nazareth, zodat *“alle kippen werden aangegeven op de aangifte van de site Nazareth nu de kippen van die site afkomstig waren”*. Zij stelt dat *“ook het rundveebeslag zonder onderbreking in uitbating was”*. Zij stelt dat *“het voor de eerste maal in 2019 is dat de verzoekende partijen van zich laten horen nav de hernieuwing”*, zodat zij *“ervoor blijkbaar geen probleem of hinder”* ondervonden, terwijl de inrichting *“tot 2017 – tot voor de overname door tussenkomende partij”* *“op dezelfde wijze als alle voorgaande jaren”* werd uitgebaat. Zij stelt dat de verzoekende partijen ten onrechte verwijzen naar *“de door de overheid zelf aangevoerde nadelige gevolgen”*, aangezien deze gevolgen, en in het bijzonder de overlast van ratten, worden betwist, en er finaal een proefvergunning werd verleend. In dit kader stelt zij dat de verzoekende partijen bovendien niet aantonen dat deze gevolgen op hen betrekking hebben, vermits zij daarbij *“geen enkel kaartmateriaal met een situatieschets en de ligging van de woningen”* weergeven, waardoor de Raad *“dient te gissen naar de ligging van de woningen, de winrichting, de indeling van de woning, het onderzoek of de woningen wel grenzen aan het bedrijf, enz. ...”*. Zij stelt dat de verzoekende partijen *“als enige concrete hinder enkel de toenemende vliegen en (warme) geurwalmen”* aanhalen, terwijl *“tijdens het plaatsbezoek van de provinciale deskundige op 13 mei 2019 nochtans geen geurhinder werd vastgesteld, niettegenstaande een temperatuur van 20 graden”*.

Beoordeling door de Raad

1.

Een verzoekende partij moet in haar verzoekschrift, aan de hand van overtuigingsstukken, uiteenzetten waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hoogdringend is. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is omwille van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. (artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet). Zij moet tevens aantonen dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze door de schorsing kunnen worden voorkomen.

2.

De bestreden beslissing vergunt onder meer een pluimveehouderij met 4000 legkippen, op de site van een voormalig gemengd veeteeltbedrijf met 39.900 legkippen en 35 runderen, waarbij 'alleszins' niet wordt betwist dat deze aantallen sinds enkele jaren niet meer worden gehaald. De verzoekende partijen wijzen op meerdere hinderaspecten ingevolge de exploitatie, in het bijzonder overlast door geur en vliegen, en benadrukken dat deze nadelige gevolgen zowel door de adviesverlenende als de vergunningverlenende overheden worden erkend.

3.

De verzoekende partijen tonen in het licht van de concrete omstandigheden afdoende aan dat de zaak hoogdringend is. Zoals blijkt uit het verzoekschrift, in het bijzonder de uiteenzetting onder de titel "*hoedanigheid en belang*", wonen de verzoekende partijen in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Dit wordt door de overige partijen op zich niet ernstig betwist, en blijkt bovendien ook onder meer uit de luchtfoto's in de adviezen van AGOP en van de provinciale deskundige milieu, waarop de inrichting en de omliggende woningen van de (tweede tot en met vijfde) verzoekende partijen worden weergegeven.

Zij maken aan de hand van hun uiteenzetting, in het bijzonder de verwijzing naar de overwegingen in de adviezen en de vergunningsbeslissingen in eerste administratieve aanleg en in administratief beroep, afdoende aannemelijk dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, en met name het houden van 4000 legkippen in twee stallen, nefast zal zijn voor hun woonklimaat, gelet op de daaraan verbonden hinderaspecten. Zo overwegen zowel AGOP als de provinciale deskundige milieu in hun respectievelijke adviezen na plaatsbezoek, onder de titel "*Afvalstoffen - hygiëne*", dat "*op basis van de vaststellingen niet kan worden gesteld dat de inrichting ordentelijk en hygiënisch wordt geëxploiteerd*" en dat "*er voldoende aanwijzingen zijn dat de bezwaren/vrees van omwonenden voor overlast door de exploitatie gegrond zijn*". Hoewel zij onder de titel "*Lucht*" ook overwegen dat er tijdens hun plaatsbezoek geen dan wel geen abnormale geurhinder werd vastgesteld van de kippen in stal 1, merkt AGOP in dit kader op dat "*de stofbak en ventilatie zelf niet kon worden bekeken*", en dat "*het in vraag is te stellen*" of enkele voorgestelde preventieve maatregelen inzake ventilatie- en strooiselbeheer worden toegepast. In dezelfde zin merkt de provinciale deskundige milieu op dat "*stal 2 ontoegankelijk was doordat de voorziene toegangsweg verwilderd is en versperd door allerlei materialen*" en dat "*de ventilatie zelf eveneens niet kon worden bekeken gezien deze niet bereikbaar was*". In dit kader stelt zij onder de titel "*Stof*" dat "*de voornaamste stofbron voorkomend op een landbouwbedrijf emissielucht van de stallen is*", waarbij "*het stof dat uit de stallen geëmitteerd wordt voornamelijk bestaat uit huid-, mest-, voer- en strooiseldeeltjes die met de ventilatielucht uit de stallen wordt geblazen*", terwijl "*de ventilatie zelf kon niet worden bekeken gezien deze niet bereikbaar was*". Voorts overweegt AGOP onder de titel "*(Brand)veiligheid*" dat er "*in de nabijheid van de opslag van de gasolie*" "*heel wat materiaal en afval rondslingerde*", terwijl de provinciale deskundige milieu in dezelfde zin stelt dat "*er allerlei (brandbaar) materiaal ligt op en naast de mazouttank*", zodat "*de huidige staat van de exploitatie ontoelaatbaar is zowel op het vlak van bedrijfshygiëne als op het vlak van brandveiligheid*". Deze vaststellingen worden in het advies van de provinciale omgevingsvergunningscommissie herhaald en vervolgens ook overgenomen in de bestreden beslissing, waarna omwille hiervan slechts een omgevingsvergunning op proef wordt verleend voor een termijn van één jaar. Aangezien "*binnen de proeftermijn dient te worden aangetoond dat de staat van de exploitatie voldoet aan de voorwaarden inzake bedrijfshygiëne en brandveiligheid*", blijkt derhalve niet dat de nadelige gevolgen voor de verzoekende partijen door de niet ordentelijke en onhygiënische wijze van exploitatie van de inrichting zich ondertussen niet zullen voordoen.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de opmerking van de tussenkomende partij dat er tijdens het plaatsbezoek van zowel AGOP als de provinciale deskundige milieu geen geurhinder werd waargenomen. Op dat ogenblik werden er klaarblijkelijk enkel in stal 1 kippen gehouden, waarvan het aantal niet nader wordt vernoemd, en derhalve geen 4000 kippen in twee stallen. Bovendien kon er op dat ogenblik ook geen controle gebeuren van de ventilatie omdat deze onbereikbaar was, terwijl klaarblijkelijk niet wordt betwist dat de stofuitstoot is gerelateerd aan het ventilatiedebiet. De tussenkomende partij stelt ook tevergeefs dat de verzoekende partijen ten onrechte abstractie maken van de vaststelling dat er op basis van de vorige overgenomen milieuvergunning 39.900 kippen werden gehouden, waarvan zij klaarblijkelijk geen overmatige hinder ondervonden, aangezien zij erkent dat dit aantal sinds 2012 niet meer wordt gehaald en er tussen 2012 en 2016 maandelijks hoogstens 350 kippen werden gehouden, en zij evenmin duidelijkheid geeft over het aantal kippen vanaf 2017 tot op heden.

4.

De verzoekende partijen maken eveneens voldoende aannemelijk dat het resultaat van de vernietigingsprocedure in de gegeven omstandigheden, in het bijzonder het voorwerp en de situering van de aanvraag, niet kan worden afgewacht. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het aantal kippen op korte termijn 4.000 stuks kan bedragen, terwijl de vernietigingsprocedure ingevolge de reële doorlooptijd hiervan op dat ogenblik nog niet zal zijn beëindigd. In tussentijd zullen de verzoekende partijen wel reeds (kunnen) worden geconfronteerd met de door hen ingeroepen en door de adviserende en vergunningverlenende overheden erkende nadelige gevolgen, in het bijzonder geur -en stofhinder en overlast door vliegen. Er kan van de verzoekende partijen redelijkerwijze niet worden verwacht dat zij aantonen hoeveel kippen er op heden op de inrichting worden gehouden ten opzichte van de voorgaande jaren op basis van de vorige milieuvergunning, gezien de tussenkomende partij daarover zelf geen duidelijkheid verschaft, maar er klaarblijkelijk alleszins niet wordt betwist dat het aantal kippen tussen 2012 en 2016 hoogstens 350 stuks betrof.

5.

Gelet op voormelde overwegingen is er voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen – eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van artikel 28, §1, 3° en §2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (MVD), van de artikelen 23, §6, lid 1 en 47, §2 van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (hierna: Mestdecreet), en van het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet ten aanzien van de aktenaam door verwerende partij van de melding van overname van de milieuvergunning door de tussenkomende partij. Zij stellen in essentie dat de milieuvergunning voor de inrichting was vervallen op het ogenblik dat de verwerende partij op 14 september 2017 akte nam van de overname hiervan door de tussenkomende partij, gezien de inrichting op dat ogenblik gedurende twee opeenvolgende jaren niet was geëxploiteerd, zodat de bestreden beslissing ten onrechte de

gedeeltelijke hernieuwing van deze overgenomen milieuvergunning vergunt. Zij menen dat de verwerende partij daarover geen zorgvuldig onderzoek voerde, en dat de overwegingen in dit kader in de bestreden beslissing zowel feitelijk als juridisch onjuist en niet draagkrachtig zijn.

Zij betwisten met name de overweging dat *“er niet ontegensprekelijk kan bewezen worden dat de exploitatie niet meer in gebruik was”* omdat *“er geen officiële vaststellingen zijn gedaan door de bevoegde ambtenaar noch door de inspectiediensten”*, terwijl *“er volgens de gegevens die werden aangereikt door de exploitant tussen 2012 en 2016 maandelijks 200-350 kippen zouden aanwezig geweest zijn op de exploitatie”*, zodat *“de stallen dus continu in gebruik zijn geweest, desalniettemin met minder dieren dan vergund”*, waardoor *“de huidige vergunning niet vervallen en nog steeds geldig is”*. Ter weerlegging hiervan wijzen zij op de vaststelling in de vergunningsbeslissing in eerste administratieve aanleg dat *“de heer Luc Ally zelf aan de stad Deinze een overzicht heeft bezorgd van de door hem aangegeven dieren, waaruit blijkt dat er gedurende vijf jaar (van 2011 tot en met 2015) geen kippen werden gehouden in de stallen”*, waardoor de milieuvergunning voor de inrichting was vervallen. Zij wijzen ook op de vaststelling dat de tussenkomende partij in haar administratief beroepschrift *“pal het tegenovergestelde aanvoert van wat de heer Luc Ally zelf in eerste administratieve aanleg aan de stad Deinze heeft meegedeeld, door in beroep plots te poneren dat er tussen 2012 en 2016 wel maandelijks 200 tot 350 kippen aanwezig zouden zijn geweest”*, waarbij zij deze bewering als rechtstreeks aanpalenden betwisten. In de rand hiervan merken zij op dat de verwerende partij ook *“niet kan voorbijgaan aan de ook bij de plaatsbezoeken van de provinciale deskundige en AGOP-Milieu vastgestelde leegstand van de stallen 2 en 3”*. Zij stellen dat *“zelfs de leugenachtige aanwezigheid van 200 tot 350 kippen tussen 2012 en 2016 niet kan verhinderen dat de milieuvergunningen zijn vervallen en dat het actueel aangevraagde aantal van 4.000 kippen sowieso neerkomt op een (onvergunbare) uitbreiding van de pluimvee-inrichting van 350 kippen naar 4.000 kippen”*. Zij verwijten de verwerende partij dat zij naliet om *“bij de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank alle gegevens op te vragen die nodig zijn voor een sluitend antwoord op de vraag of de drie legkippenstallen al dan niet ononderbroken werden gebruikt”* conform de bestaande milieuvergunning voor de inrichting, indien daarover nog onduidelijkheid zou bestaan, gelet op de gegevens die de heer Luc Ally aan het college van burgemeester en schepenen overmaakte. Zij merken daarbij op dat de Mestbank ten aanzien van de verwerende partij niet tot geheimhouding is verplicht en gegevens kan uitwisselen met administratieve overheden. Zij menen dat de verwerende partij hiertoe was gehouden vooraleer akte te nemen van de melding van overname van de milieuvergunning voor de inrichting door de tussenkomende partij, waarvan zij de wettigheid betwisten, dan wel vooraleer een omgevingsvergunning te verlenen voor de hernieuwing van deze vergunning.

2.

De verwerende partij betwist het middel, en meent dat zij terecht oordeelt dat de milieuvergunning voor de inrichting niet is vervallen. Zij stelt dat zij zich daarvoor *“heeft gebaseerd op alle beschikbare gegevens en stukken”*, in het bijzonder de verklaring in het beroepschrift van de tussenkomende partij *“dat er sinds 2012 tot 2016 maandelijks 200-350 kippen aanwezig waren”*, en dat de andersluidende bewering van het college van burgemeester en schepenen niet wordt gestaafd. Zij meent dat zij terecht is voortgegaan op deze verklaring, gezien *“er in het dossier geen andere bewijsstukken aanwezig zijn die het tegendeel beweren”*, en er met name *“geen officiële vaststellingen zijn gedaan door de bevoegde ambtenaar, noch door de inspectiediensten”*, waaruit blijkt dat de inrichting gedurende meer dan 2 jaar niet is uitgebaat.

3.

De tussenkomende partij betwist het middel. Zij verwijst naar de verklaring in haar administratief beroepschrift *“dat er sinds 2012 tot 2016 maandelijks 200-350 kippen aanwezig waren”* die *“werden aangegeven op de aangifte van de site Nazareth aangezien de kippen van die site afkomstig waren”*, en stelt dat het college van burgemeester en schepenen haar andersluidende bewering

niet staat. Zij stelt dat “er in het dossier geen andere bewijsstukken aanwezig zijn die het tegendeel beweren”, terwijl “ook verzoekende partijen geen enkel tegendeel aantonen”, zodat de verwerende partij “er terdege van kon uitgaan dat de informatie die in het beroepschrift werd verstrekt volkomen draagbaar is”.

Beoordeling door de Raad

1.

Een milieuvergunning voor een inrichting vervalt van rechtswege indien deze inrichting gedurende twee opeenvolgende jaren niet wordt geëxploiteerd, waarbij ze ook deels kan vervallen ten belope van het niet geëxploiteerde gedeelte. Het toepasselijke artikel 28, §1, 3° en §2 MVD luidt als volgt:

“§1. De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting: ... 3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd uitgezonderd de inrichtingen, vermeld onder de rubriek 9. Dieren van de lijst die als bijlage 1 gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning, die in toepassing van artikel 47, § 2, van het Mestdecreet van 22 december 2006 hun activiteiten gedurende maximaal 5 jaar geheel of gedeeltelijk stopgezet hebben; ...

§2. Indien de in §1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, vervalt de vergunning slechts voor dat gedeelte.”

2.

De tussenkomende partij beoogt met haar aanvraag de hernieuwing en wijziging van een overgenomen milieuvergunning voor een gemengd veeteeltbedrijf met 39.900 legkippen en 35 runderen, waarbij het aantal legkippen wordt verminderd tot 4.000 stuks en het houden van 35 runderen wordt stopgezet. Het wordt niet betwist dat er discussie bestaat over de vraag of de bestaande milieuvergunning voor de inrichting, al dan niet deels, van rechtswege is vervallen, zoals onder meer blijkt uit de bespreking in de bestreden beslissing van de bezwaren tijdens het openbaar onderzoek en van het beroepschrift. Gelet op deze discussie diende de verwerende partij alleszins aan de hand van de gegevens van de aanvraag, de adviezen en de argumentatie tijdens de vergunningsprocedure, concreet te onderzoeken en motiveren of de overgenomen milieuvergunning voor de inrichting al dan niet volledig of deels is vervallen.

De Raad kan zijn beoordeling daarover niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid, en kan bij zijn wettigheidscontrole enkel nagaan of deze overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend. Dit betekent dat hij onderzoekt of ze is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Er is slechts sprake van een kennelijk onredelijke beslissing indien de beslissing dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming komt. Verwerende partij dient in de beslissing duidelijk de redenen op te geven die verband houden met de toets van de aanvraag aan de geldende voorschriften en waarop zij haar beslissing steunt om te voldoen aan de formele motiveringsplicht, zodat een belanghebbende met kennis van zaken tegen de beslissing kan opkomen, waarbij de opgegeven motieven afdoende moeten zijn.

3.

In de bestreden beslissing wordt inzake het verval van de door de tussenkomende partij overgenomen milieuvergunning voor de inrichting uitgegaan van het gegeven dat deze milieuvergunning vooralsnog niet is vervallen en de inrichting nog steeds is vergund voor het houden van 39.900 legkippen en 35 runderen, zoals blijkt uit de overwegingen onder de titels “omschrijving bedrijf”, “omschrijving project” en “afstands- en verbodsbepalingen”, waarbij met

name wordt overwogen dat *“de afname van 39.900 leghennen naar 4000 stuks geen uitbreiding betreft”*. Voorts wordt daarin onder de titel *“bespreking bezwaren openbaar onderzoek”* met betrekking tot het bezwaar dat *“er sinds 2006 geen kippen meer zouden gehouden zijn”* gesteld dat *“de exploitatie in 2017 nog werd overgenomen door de heer Nick Ally”* en dat *“dit bezwaar ongegrond is gezien er niet ontegensprekelijk kan bewezen worden dat de exploitatie niet meer in gebruik was”*, vermits *“er geen officiële vaststellingen zijn gedaan door de bevoegde ambtenaar, noch door de inspectiediensten”*. In dit kader wordt er onder de titel *“bespreking beroepschrift”* gesteld dat het argument dat *“de inrichting nooit een ononderbroken periode van uitbating heeft gehad van meer dan 2 jaar”* *“wordt bijgetreden”*, gezien *“er volgens de gegevens die werden aangereikt door de exploitant tussen 2012 en 2016 maandelijks 200-350 kippen aanwezig zouden geweest zijn op de exploitatie”*, zodat *“gezien de stallen dus continu in gebruik zijn geweest, desalniettemin met minder dieren dan vergund, de huidige vergunning niet vervallen en nog steeds geldig is”*, zodat *“het hier inderdaad gaat om een hernieuwing van reeds vergunde exploitatie in vergunde gebouwen”*.

Geciteerde overwegingen vormen op het eerste gezicht geen afdoende motivering waaruit blijkt dat de milieuvergunning voor de inrichting nog niet, al dan niet deels, was vervallen op het ogenblik van de bestreden beslissing dan wel op het ogenblik waarop akte werd genomen van de overname hiervan door de tussenkomende partij. Zoals blijkt uit de vergunningsbeslissing in eerste administratieve aanleg, overwoog het college van burgemeester en schepenen bij de bespreking van het bezwaar tijdens het openbaar onderzoek dat *“er sinds 2006 geen kippen meer zouden gehouden zijn”* dat er *“om de bezetting tijdens de voorgaande jaren na te gaan navraag werd gedaan bij de Mestbank”*, die *“wegens privacy echter geen cijfers kon bezorgen van de mestaangifte van de voorbije jaren”*, terwijl *“dhr. Luc Ally geen toestemming wilde geven aan de mestbank om deze cijfers aan de stad Deinze te bezorgen”*. Voorts werd daarbij overwogen dat *“dhr. Luc Ally wel via e-mail een overzicht heeft bezorgd van de aangegeven dieren”*, en dat *“hieruit blijkt dat er vijf jaar (2011 t.e.m. 2015) geen kippen gehouden werden, enkel een beperkt aantal runderen”*, waarna er *“sinds 2016 opnieuw een aantal kippen is aangegeven, zij het veel minder (in 2017 waren het er 1.000) dan de vergunde 39.900”*. Gelet op deze overwegingen kon de verwerende partij hiervan op het eerste gezicht geen abstractie maken, temeer gelet op de argumentatie hierover in het beroepschrift van de tussenkomende partij. Er valt op het eerste gezicht immers niet in te zien dat het college van burgemeester en schepenen in haar vergunningsbeslissing verwijst naar een overzicht van de exploitant van het aantal aangegeven dieren, indien dit stuk niet bestaat, hoewel het in voorliggende procedure niet wordt bijgebracht. De verwerende partij diende op het eerste gezicht minstens de juistheid na te gaan van dit overzicht, indien hierover twijfel bestaat, hoewel redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de exploitant weet hoeveel dieren worden aangegeven.

Ongeacht deze vaststelling, kon de verwerende partij op het eerste gezicht evenmin abstractie maken van de mededeling in het administratief beroepschrift van de tussenkomende partij dat de inrichting tussen 2012 en 2016 werd gebruikt *“als een quarantaine/herstelstal”* voor *“zwakke en hulpondersteunende ‘uitgevallen’ kippen”* van de site van de heer Luc Ally in Nazareth, en dat er *“sinds 2012 tot 2016 maandelijks dan ook 200-350 kippen aanwezig waren”*, waarbij echter *“alle kippen werden aangegeven op de aangifte van de site Nazareth nu de kippen van die site afkomstig waren”*. Deze verklaring impliceert immers op het eerste gezicht dat de bestaande milieuvergunning voor de inrichting minstens is vervallen ten belope van 35.550 legkippen, in zoverre ze in het licht van het gering aantal dieren ten opzichte van het vergunde aantal, als essentieel element van de vergunning, niet helemaal is vervallen, temeer de aanwezige dieren klaarblijkelijk deel uitmaakten van een andere exploitatie met een andere milieuvergunning. Er wordt daarbij ook niet verwezen naar een melding aan de Mestbank met toepassing van artikel 47, §2 Mestdecreet. De overweging in de bestreden beslissing dat de bestaande milieuvergunning voor de inrichting niet is vervallen omdat *“er tussen 2012 en 2016 maandelijks 200-350 kippen*

aanwezig zouden geweest zijn” en *“de stallen dus continu in gebruik zijn geweest”* vormt op het eerste gezicht dan ook een schending van artikel 28, §1, 3° en §2 MVD. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het door de tussenkomende partij in voorliggende procedure bijgebrachte stuk inzake de jaarrapporten mestvervoer van 2011 tot en met 2016, temeer daaruit op het eerste gezicht niet blijkt dat er voor 2011, 2014 en 2015 mestvervoer plaatsvond met betrekking tot kippen, en deze transporten voor 2012, 2013 en 2016 eerder beperkt waren.

Het middel is ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Nick ALLY is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 13 juni 2019, waarbij aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden op proef wordt verleend voor het verder exploiteren en veranderen van een pluimveehouderij, op het perceel gelegen te Deinze, Oude Heirweg 15, met als kadastrale omschrijving Deinze, afdeling 2, sectie B, nummer 1H2, wordt bevolen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 december 2019 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE